

چکیده

سالمندی دوران حساسی از زندگی انسان است و توجه به نیازها و مسائل این مرحله یک ضرورت اجتماعی است بر این اساس، توجه به طراحی فضاهایی که ارتقا دهنده سلامت و کیفیت زندگی سالمندان باشد اهمیت بسزایی می یابد. کیفیت زندگی یک شاخص اساسی بر تمامی سنین به ویژه کهنسالان محسوب می شود و پاسخگویی بهینه به نیازهای فیزیولوژیک و روان شناختی می تواند موجبات افزایش این شاخص را فراهم کند. متأسفانه چنانکه شاهد هستیم، در خانه های سالمندی وضع موجود کشور بخشی از این ابعاد به ویژه نیاز های روان شناختی مورد غفلت قرار گرفته است. این عدم توجه می تواند موجبات شدت گرفتن افسردگی و متعاقباً افزایش ناتوانی و کاهش کیفیت زندگی سالمندان مقیم در این آسایشگاه ها را فراهم کند. از آنجایی که طبق پیش بینی اداره سلامت سالمندان وزارت بهداشت در ایران، چهل سال دیگر یک سونامی سالمندی رخ خواهد داد، ادامه روند کم توجهی به نیاز های روان شناختی سالمندان در طراحی این خانه ها و پیامد ناشی از آن در آینده ای نه چندان دور تبدیل به یکی از مسائل جدی و چالش زا برای جامعه می شود. روش تحقیق در این پژوهش "ترکیبی" و شامل مجموعه ای از روشهای توصیفی، پیمایشی است؛ روش جمع آوری اطلاعات، میدانی و کتابخانه ای می باشد؛ این پژوهش در پی آنست تا بیان نماید شناخت این دوران و توجه به نیازهای سالمندان و الگوهای رفتاری آنها در طراحی می تواند در طی کردن این دوران به آنها یاری رساند و در تسهیل فرآیند این همانی آنان با محیط جدید، تداعی خاطرات و کاهش افسردگی حاصل از زندگی در خانه های سالمندی موثر باشد.

واژه های کلیدی: سالمند، خانه های سالمندی، تعاملات، خاطره، سرزندگی، مهد مهرشهر، لاهیجان.